

hindelse med andre uheldige Lovforslag, er det parlamentarisk utilraadeligt. Jeg skal ikke i dette Øjeblik gaa ind paa at tale om de hemmelige Underhandlinger, der have været førte, medens Udvalgets Arbejde har hvilet. Maa jeg blot minde om, at Arbejdet i Nstatsudvalget har hvilet to Gange, medens ogsaa andre Medlemmer af det andet Ting udenfor Udvalget have ført Forhandlinger om denne Sag. Jeg skal blot antyde dette, siden der har været talt derom. I øvrigt skal jeg sige til videre Bevis for min Paa-stand, at de andre Loves Indhold ere ikke tiltalende for mig, og jeg tror heller ikke, at de andre Love, der ere satte i Forbindelse med denne Lov, indeholde et Fremskridt, men snarere et Tilbagefærd. Navnlig naar der tales om, at det skulde være en Fordel for Statskassen, at man ved denne Sammentobling af Love faar en Del Penge ud af Statskassen, 1 à 2 Millioner til Alderdomsforsørgelse og 850,000 Kr. ved Ombytningen af N- og Sukkerfakten, saa er det min Overbevisning, som jeg af Hensyn til Tiden skal undlade at begrunde, at den højtærede Finansminister snarere vil vinde end tabe ved dette Bytte.

Dernæst kommer jeg til den Bemærkning, som jeg har tilladt mig at gøre angaaende Lovforslaget i dets Helhed, og det er den, at jeg finder, at den som Skattelov til en provisorisk Regering er uantagelig i konstitutionel Henseende. Jeg skal blot bemærke, at her ligger Hovedgrunden til min Modstand mod Lovforslaget. Jeg tør sige, at selv om jeg ogsaa maatte erkende, at der var en Smule Forbedring ved Loven — hvad jeg ikke kan erkende, tværtimod, jeg anser den for en Forværrelse — men selv om der var en Smule Forbedring, vilde jeg ikke være med til at give en ny Skattelov til en Regering som denne, som i Løbet af 6 Aar har tilladt sig at bruge omtrent 350 Millioner Kr. uden grundlovmæssig Bevilling, altsaa en Regering, der staar udenfor Grundloven. Jeg finder det ikke videre sømmeligt for et ærefærdigt Folk efter 6 Aars Forløb at give en ny Skattelov til en saadan Regering. Jeg vil dernæst blot spørge: er der i det hele Grund til at gaa til en ny Stat? Naar vi tænke os, at Statshusholdningen var ført grundlovmæssig, og der ikke var afholdt andre Udgifter i de sidste 6 Aar end de, som Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer vare enige om, tror saa ikke det høje Ting, at de forskellige økonomiske Formaal, som man gerne ønskede at fremme, nok kunde naas uden at gaa til en ny Stat. Det er i alt Fald min Overbevisning, at der ikke foreligger noget som helst Grundlag til at

gaa til en ny Stat, og naar man desuagtet bevilger den, saa siger jeg for mit Bedkommende, at vel har man ikke derved direkte anerkendt denne Regerings Færd udenfor Grundloven, men jeg stonner ikke rettere, end at man indirekte har godkendt, hvad der er sket i de forløbne 6 Aar.

Til Slutning skal jeg minde om, hvad der er meget usædvanligt, at den højtærede Finansminister adskillige Gange har udtalt sin Glæde over dette Lovforslag, og hvad dermed staar i Forbindelse. Han udtalte sin Glæde over det ved første Behandling i det andet Ting og ved anden Behandling i det andet Ting, og han har ogsaa udenfor denne Sal udtalt sin Glæde derover. Naar jeg dernæst ser hen til den højtærede Finansministers Venner, Høire i det hele taget, saa er det en bekendt Sag, at de baade mundtlig og skriftlig have udtalt deres Glæde over det foreliggende Forslag. Men har man i det hele tidligere set, at Høire saaledes har udtrykt sin Glæde over et Forslag, der kom fra vor Side, eller udtrykt sin Glæde over noget demokratisk Forslag? Mon det skulde tyde paa, at her foreligger en demokratisk Reform? Eller mon det ikke skulde tyde paa, at det snarere er en udemokratisk Reform end en demokratisk Form? Selv om jeg derfor maatte erkende, at her forelaa Smuler af Forbedringer, maatte jeg dog anse det for min Pligt alligevel at være en afgjort Modstander af denne Lov. Naar nu dette Lovforslag om et Øjeblik sikkert bliver vedtaget her og gaar over til det andet Ting, rimeligvis for ligesaa sikkert at blive vedtaget, ja, saa er det min Overbevisning, at et daarligere Lovforslag har ikke forladt Danmarks Rigsdag i den Tid, jeg har haft Sæde i denne Sal.

Da ingen yderligere begærede Ordet, slattedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 45 Stemmer mod 8.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at tilstille Folketingets Formand for at fremsendes der.

Jeg skal naturligvis ikke gaa videre med Dagsordenen.

Jeg nævner, at under Mødet har jeg modtaget fra Folketingets Formand Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m. Forelæggelsen sker herved, og Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.